

TABEL CONCORDANȚĂ

	DIRECTIVA 2005/36/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale 32005L0036		Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România Publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 500 din 3 iunie 2004 Hotărârea de Guvern nr. 1921/2004 pentru modificarea anexelor nr. 2, 3 și 5 la Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, Publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1174 din 13 decembrie 2004 Proiect de Ordonanță de Urgență de Guvern pentru modificarea și completarea Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România
	TITLUL I DISPOZIȚII GENERALE		CAPITOLUL I Dispoziții generale
Art. 1	Prezenta directivă stabilește normele conform cărora un stat membru care condiționează accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia, pe teritoriul său, de posesia anumitor calificări profesionale (denumit în continuare „stat membru gazdă”) recunoaște, pentru accesul la această profesie și exercitarea acesteia, calificările profesionale obținute în unul sau mai multe dintre celelalte state membre [denumit(e) în continuare „stat membru de origine”] și care permit titularului respectivelor calificări să exercite aceeași profesie în respectivul sau respectivele state membre.		

Art. 2 (1)	Prezenta directivă se aplică oricărui resortisant al unui stat membru, inclusiv membrilor profesiilor liberale, care doresc să exercite o profesie reglementată într-un stat membru, altul decât cel în care și-a obținut calificările profesionale, fie cu titlu independent, fie cu titlu salariat.	Art. 1 (1)	Prevederile prezentei legi se aplică oricărui cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, denumită în continuare U.E., sau al Spațiului Economic European, denumit în continuare S.E.E., care dorește să exercite în România, în mod independent sau ca salariat, o profesie reglementată de legea română.
		Art. 1 (2)	Prevederile prezentei legi se aplică, de asemenea, pentru atestarea de către autoritățile române competente a unui titlu oficial de calificare român, eventual completat cu o experiență profesională sau cu o formare reglementată, în vederea accesului sau exercitării unei profesii reglementate într-un stat membru al U.E. sau al S.E.E.
		Art. 1 (3)	Prevederile prezentei legi nu se aplică în cazul profesiilor de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist, moașă, medic veterinar și arhitect, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 1, alin.(4) și alin. (5), precum și activităților prevăzute în anexa nr. 1.
Art. 2 (2)	Fiecare stat membru poate permite, pe teritoriul său, în conformitate cu reglementările sale, exercitarea unei profesii reglementate în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (a) resortisanților statelor membre, titulari ai unor calificări profesionale care nu au fost obținute într-un stat membru.		
Art. 2 (2)	În ceea ce privește profesiile reglementate la titlul III capitolul III, această primă recunoaștere se realizează cu respectarea condițiilor minime de formare profesională prevăzute la respectivele capitole.		
Art. 2 (3)	Atunci când, pentru o anumită profesie reglementată, se prevăd alte dispoziții specifice referitoare în mod direct la		

	recunoașterea calificărilor profesionale într-un instrument distinct de drept comunitar, dispozițiile corespunzătoare ale prezentei directive nu se aplică.		
Art. 3 (1)	În sensul prezentei directive, se înțelege prin:		
Art. 3 (1) a)	„profesie reglementată”: o activitate sau un ansamblu de activități profesionale al căror acces, exercitare sau una dintre modalitățile de exercitare este condiționată, direct sau indirect, în temeiul unor acte cu putere de lege și acte administrative, de posesia anumitor calificări profesionale; utilizarea unui titlu profesional limitată prin acte cu putere de lege și acte administrative la titularii unei anumite calificări profesionale constituie în special o modalitate de exercitare.	Art. 3 Art. 2	(1) Profesia reglementată reprezintă activitatea sau ansamblul de activități profesionale reglementate conform legii române, care compun respectiva profesie în România. (2) Lista profesiilor reglementate în România este prevăzută în anexa nr. 2. (4) La data aderării, coordonatorul național va comunica Comisiei Europene și statelor membre lista profesiilor reglementate și autoritățile competente corespunzătoare fiecăreia. (1) Activitatea profesională reglementată reprezintă activitatea profesională pentru care accesul sau exercitarea în România este condiționată, direct sau indirect, în conformitate cu legislația română în vigoare, de deținerea unui document care să ateste nivelul de formare profesională. (2) Sunt considerate activități profesionale reglementate activitățile exercitate cu titlu profesional, dacă utilizarea unui astfel de titlu este rezervată doar titularilor unor documente care atestă nivelul de formare profesională.
Art. 3 (1) a)	Atunci când prima teză nu se aplică, o profesie menționată la alineatul (2) este considerată profesie reglementată;		
Art. 3 (1) b)	„calificări profesionale”: calificările atestate printr-un titlu de calificare, un atestat de competență prevăzut la articolul 11 litera (a) punctul (i) și/sau experiență profesională;	Art. 5 ¹ (1) a) b)	„Calificări profesionale” reprezintă calificările atestate prin: un titlu de calificare; un atestat de competență care certifică o formare

		c)	profesională care nu face obiectul unui certificat sau al unei diplome prevăzute la art. 8, art.14 și art.15 sau al unui examen special fără formare prealabilă sau al exercitării cu normă întreagă a profesiei într-un stat membru pe o perioadă de trei ani consecutivi sau pe o perioadă echivalentă cu normă redusă în decursul ultimilor zece ani; experiență profesională
Art. 3 (1) c)	„titlu de calificare”: diplomele, certificatele și alte titluri oficiale de calificare eliberate de o autoritate a unui stat membru desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative ale respectivului stat membru și care certifică formarea profesională în special în Comunitate. În cazul în care prima teză nu se aplică, un titlu menționat la alineatul (3) este considerat titlu de calificare;	Art. 5 ¹ (2)	Prin „titlu de calificare” se înțelege orice diplomă, certificat și alt titlu oficial de calificare, eliberate de o autoritate a unui stat membru desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative ale respectivului stat membru și care certifică formarea profesională obținută cu preponderență în Uniunea Europeană.
Art. 3 (1) d)	„autoritate competentă”: orice autoritate sau instanță autorizată în mod special de un stat membru să elibereze sau să primească titluri de calificare sau alte documente sau informații, precum și să primească cereri și să ia decizii, prevăzute în prezenta directivă;	Art.3 (3)	Autoritățile competente corespunzătoare fiecărei profesii reglementate sunt prevăzute în Anexa nr. 3. Autoritatea competentă reprezintă orice autoritate sau instanță autorizată în mod special de un stat membru să elibereze sau să primească titluri de calificare sau alte documente sau informații, precum și să primească cereri și să ia decizii în legătură cu profesiile reglementate din aria lor de competență.
Art. 3 (1) e)	„formare profesională reglementată”: o formare orice formare profesională care urmărește în special exercitarea unei anumite profesii și care constă într-un ciclu de studii completat, după caz, de o formare profesională, un stagiu profesional sau o practică profesională.	Art. 5	Formarea profesională reglementată reprezintă orice formare care, într-un stat membru al U.E. sau al S.E.E.:
Art. 3 (1) e)	Structura și nivelul formării profesionale, ale stagiului profesional sau ale practicii profesionale sunt stabilite prin actele cu putere de lege și actele administrative din statul membru în cauză sau sunt monitorizate sau aprobate de autoritatea desemnată în acest scop;	Art.5 a)	este direct orientată spre exercitarea unei anumite profesii și constă într-un ciclu de studii de învățământ superior cu o durată minimă de 3 ani sau cu o durată echivalentă în învățământul fără frecvență, efectuat în cadrul unei universități sau în cadrul unei instituții de învățământ

		Art. 5 b)	superior ori în cadrul unei alte instituții de nivel echivalent de pregătire și, eventual, completat cu o formare profesională, un stagiu profesional sau o practică profesională cerute pe lângă ciclul de studii superioare; structura și nivelul formării profesionale, ale stagiului profesional sau ale practicii profesionale trebuie să fie determinate de dispozițiile legale, de reglementare ori administrative ale statului membru în cauză sau să facă obiectul unui control ori al unui consimțământ din partea autorității desemnate în acest scop; este orientată specific către exercitarea unei anumite profesii și constă într-un ciclu de studii completat eventual cu o formare profesională, stagiu profesional sau practică profesională, ale căror structură și nivel sunt determinate de dispozițiile legislative din statul membru de origine ori de proveniență sau care fac obiectul unui control ori al unei aprobări din partea unei autorități desemnate în conformitate cu legea statului membru de origine
Art. 3 (1) f)	„experiență profesională”: exercitarea efectivă și legală a respectivei profesii într-un stat membru;	Art. 4	Experiența profesională reprezintă exercitarea efectivă și legală a unei profesii într-un stat membru al U.E. sau al S.E.E
Art. 3 (1) g)	„stagiu de adaptare”: exercitarea unei profesii reglementate în statul membru gazdă, sub responsabilitatea unui profesionist calificat și însoțită eventual de o formare profesională suplimentară.	CAPITOLUL IV Art. 25 (1)	Stagiul de adaptare constă în exercitarea unei profesii reglementate în România, însoțit, eventual, de o formare profesională complementară, sub supravegherea unui membru calificat în profesia respectivă; stagiul face obiectul unei evaluări
Art. 3 (1) g)	Stagiul face obiectul unei evaluări.	Art. 25 (1)	Stagiul face obiectul unei evaluări
Art. 3 (1) g)	Condițiile stagiului și condițiile de evaluare a acestuia, precum și statutul de stagiar migrant sunt stabilite de autoritatea competentă din statul membru gazdă.	Art. 25 (2)	Modalitățile de desfășurare și evaluare ale stagiului de adaptare sunt stabilite de autoritatea română competentă prevăzută în anexa nr. 3, care trebuie însă să țină seama de experiența profesională a solicitantului
Art. 3 (1) g)	Statutul de care beneficiază stagiarul în statul membru gazdă, în special în ceea ce privește dreptul de ședere,	Art. 25 (3)	În timpul stagiului de adaptare solicitantul are toate drepturile și obligațiile prevăzute de legea română și

	precum și în ceea ce privește obligațiile, drepturile și avantajele sociale, indemnizațiile și remunerațiile, este stabilit de autoritățile competente din respectivul stat membru în conformitate cu legislația comunitară aplicabilă.	Art. 25 (4) Art. 25 (5)	statutul profesional pentru ceilalți membri ai profesiei respective, inclusiv dreptul de a primi o remunerație corespunzătoare activității desfășurate. Pe parcursul acestui stagiu asistența medicală îi este garantată solicitantului în conformitate cu sistemul național român de asigurări sociale de sănătate. Atunci când pentru anumite activități profesionale, exercitate în stagiul de adaptare, nu se aplică sistemul național de asigurări sociale de sănătate, organizația profesională sau instituția corespunzătoare va adopta măsurile necesare pentru a permite solicitantului să aibă acces pe perioada stagiului de adaptare la asistența medicală la care au dreptul ceilalți membri ai profesiei
Art. 3 (1) h)	„probă de aptitudini”: un test care se referă exclusiv la cunoștințele profesionale ale solicitantului și care este conceput de autoritățile competente din statul membru gazdă, în scopul aprecierii aptitudinii solicitantului de a exercita profesia reglementată în acel stat membru.	CAPITOLUL IV Art. 26 (1)	Proba de aptitudini constă într-o examinare a cunoștințelor profesionale ale solicitantului, organizată de autoritatea română competentă în scopul aprecierii aptitudinii solicitantului de a exercita profesia reglementată în România; proba de aptitudini nu poate include un examen de limbă română
Art. 3 (1) h)	Pentru a permite acest test, autoritățile competente întocmesc o listă de discipline care, pe baza unei comparații între formarea profesională impusă în statul membru respectiv și cea de care a beneficiat solicitantul, nu sunt atestate de diploma sau de titlul sau titlurile de calificare pe care îl/le posedă solicitantul.	Art. 26 (2)	Autoritatea română competentă stabilește conținutul examinării pe baza unei comparații între pregătirea cerută în România și cea pe care o are solicitantul În acest sens, autoritatea română competentă întocmește o listă de discipline teoretice sau practice a căror cunoaștere este esențială pentru accesul sau exercitarea respectivei profesii în România,
Art. 3 (1) h)	Proba de aptitudini trebuie să țină seama de faptul că solicitantul are o calificare profesională recunoscută în statul membru de origine sau de proveniență.	Art. 26 (3)	În toate cazurile proba de aptitudini trebuie să ia în considerare faptul că solicitantul este un profesionist calificat într-un stat membru.
	Aceasta privește discipline selectate dintre cele cuprinse în listă și a căror cunoaștere constituie o condiție esențială pentru exercitarea profesiei în statul membru gazdă. Proba	Art. 26 (2)	iar disciplinele de examen sunt stabilite în fiecare caz în parte prin alegerea de pe această listă a materiilor care nu figurează în documentul deținut de solicitant.

	de aptitudini poate include totodată și cunoștințe de deontologie care se aplică activităților respective în statul membru gazdă.		
Art. 3 (1) h)	Modalitățile probei de aptitudini, precum și statutul de care beneficiază, în statul membru gazdă, solicitantul care dorește să se pregătească pentru proba de aptitudini în acel stat sunt stabilite de autoritățile competente ale respectivului stat membru;	Art. 26 (4) Art. 26 (5)	Autoritatea română competentă stabilește metodologia și modalitățile particulare de derulare a examinării, corespunzător prevederilor prezentului articol. Pentru evaluarea rezultatelor, autoritatea română competentă numește o comisie de evaluare, formată din membri calificați ai profesiei respective. Solicitantul care dorește să se pregătească pentru susținerea probei de aptitudini în România informează organizația profesională sau instituția corespunzătoare pentru a putea beneficia de mijloacele de pregătire care există în aceleași condiții cu cele pentru membrii profesiei respective din România
Art. 3 (1) i)	„director al unei întreprinderi”: orice persoană care a exercitat, într-o întreprindere din domeniul profesional în cauză: fie funcția de director al unei întreprinderi sau al unei sucursale; (i) fie funcția de adjunct al proprietarului sau al directorului unei întreprinderi, în cazul în care această funcție implică o responsabilitate corespunzătoare celei a proprietarului sau a directorului reprezentat; (ii) fie funcția de cadru superior cu sarcini de natură comercială și/sau tehnică și responsabil pentru unul sau mai multe servicii ale întreprinderii.		MMSSF
Art. 3 (2)	O profesie exercitată de membrii unei asociații sau ai unei organizații menționate la anexa I este considerată profesie	Art. 2 (3)	Sunt considerate, de asemenea, activități profesionale reglementate activitățile desfășurate de membrii unei

	reglementată.		organizații profesionale, dacă organizația respectivă:
Art. 3 (2)	Asociațiile sau organizațiile menționate la primul paragraf au ca obiect, în special, promovarea și menținerea unui nivel ridicat în domeniul profesional în cauză.	Art. 2 (3) (a)	are ca obiectiv fundamental promovarea și menținerea unui nivel ridicat într-un anumit domeniu profesional
Art. 3 (2)	În acest scop, beneficiază de o recunoaștere sub o anumită formă din partea unui stat membru și	Art. 2 (3) b)	este recunoscută prin legea română în vederea realizării acestui obiectiv
Art. 3 (2)	și eliberează membrilor lor un titlu de calificare	Art. 2 (3) c)	eliberează membrilor săi un document care atestă nivelul de formare profesională;
Art. 3 (2)	asigură respectarea deontologiei pe care o stabilesc	Art. 2 (3) d)	impune membrilor săi respectarea unor reguli de conduită profesională elaborate de aceasta;
Art. 3 (2)	asigură respectarea deontologiei pe care o stabilesc și le conferă dreptul de a utiliza un titlu, o abreviere sau un statut corespunzător titlului de calificare respectiv.	Art. 2 (3) e)	conferă membrilor săi dreptul de a folosi un titlu profesional sau abrevierea acestuia și de a beneficia de un statut corespunzător nivelului de formare profesională
Art. 3 (2)	De fiecare dată când recunoaște o asociație sau o organizație menționată la primul paragraf, statul membru informează în acest sens Comisia, care publică o comunicare adecvată în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> .		
Art. 3 3.	Se consideră titlu de calificare orice titlu de calificare eliberat într-o țară terță de îndată ce titularul său are o experiență profesională în profesia în cauză de trei ani pe teritoriul statului membru care a recunoscut respectivul titlu de calificare în conformitate cu articolul 2 alineatul (2), certificată de respectivul stat membru	Art. 5 ¹ (3)	Este asimilat unui titlu de calificare orice titlu de formare eliberat de către autoritățile unui alt stat decât statele membre, dacă titularul său posedă o experiență de 3 ani în profesia respectivă, dobândită pe teritoriul unui stat membru, care i-a recunoscut titlul de calificare și certificată de acesta.
Art. 4 (1)	Recunoașterea calificărilor profesionale de către statul membru gazdă permite beneficiarului să aibă acces, în respectivul stat membru, la aceeași profesie ca cea pentru care este calificat în statul membru de origine și să o exercite în aceleași condiții ca și cetățenii din respectivul stat membru.	CAPITOLUL III Recunoașterea altor forme profesionale SECȚIUNEA 1 Art. 17 (1)	În vederea accesului la o profesie reglementată sau a exercitării acesteia în România, vor fi recunoscute, cu aceleași efecte ca cele obținute în România, orice diplomă,

			certificat sau atestat de competență obținute într-un stat membru, care dau dreptul titularului să exercite aceeași profesie în statul membru respectiv.
Art. 4 (2)	În sensul prezentei directive, profesia pe care solicitantul dorește să o exercite în statul membru gazdă este aceeași cu cea pentru care este calificat în statul membru de origine în cazul în care activitățile respective sunt comparabile.		

TITLUL II

LIBERA PRESTARE A SERVICIILOR

Capitolul V „Reguli speciale aplicabile în cazul prestării de servicii”

Art. 5 (1)	Fără a aduce atingere dispozițiilor speciale ale dreptului comunitar și articolelor 6 și 7 din prezenta directivă, statele membre nu pot restrânge, din motive legate de calificările profesionale, libertatea de a presta servicii într-un alt stat membru:	Art. 35 ¹ (1)	Fără a aduce atingere dispozițiilor speciale ale dreptului comunitar și articolelor 35 ² și 35 ³ din prezenta ordonanță de urgență, autoritățile române nu pot restrânge, din motive legate de calificările profesionale, libertatea de a presta servicii pe teritoriul României:
Art. 5 (1) (a)	în cazul în care prestatorul s-a stabilit în mod legal într-un stat membru pentru a exercita aceeași profesie (denumit în continuare „stat membru de stabilire”) și	Art. 35 ¹ (1) (a)	în cazul în care prestatorul este stabilit în mod legal într-un stat membru în scopul exercitării acelei profesii (denumit în continuare „stat membru de stabilire”) și
Art. 5 (1) (b) Art. 5 (1) (b)	în cazul deplasării prestatorului, dacă a exercitat această profesie în statul membru de stabilire pe o perioadă de cel puțin doi ani în decursul ultimilor zece ani anteriori prestării, atunci când profesia nu este reglementată. Condiția de exercitare a profesiei pe o perioadă de cel puțin doi ani nu se aplică în cazul în care fie profesia, fie formarea profesională care dă dreptul la exercitarea profesiei sunt reglementate.	Art. 35 ¹ (1) (b) Art. 35 ¹ (1) (b)	în cazul deplasării prestatorului, dacă a exercitat această profesie în statul membru de stabilire pe o perioadă de cel puțin doi ani în decursul ultimilor zece ani anteriori prestării, atunci când profesia nu este reglementată în statul respectiv. Condiția de exercitare a profesiei pe o perioadă de cel puțin doi ani nu se aplică în cazul în care fie profesia, fie formarea profesională care dă dreptul la exercitarea profesiei este reglementată.
Art. 5 (2)	Dispozițiile prezentului titlu se aplică exclusiv în cazul în care prestatorul se deplasează spre teritoriul statului membru gazdă pentru a exercita, temporar și ocazional,	Art. 35 ¹ (2)	Dispozițiile prezentului capitol se aplică exclusiv în cazul în care prestatorul se deplasează în România în scopul exercitării, în mod temporar și ocazional, a profesiei

	profesia menționată la alineatul (1).		menționate la alineatul (1).
Art. 5 (2)	Caracterul temporar și ocazional al prestării se verifică de la caz la caz, în special în funcție de durata prestării, frecvența, periodicitatea și continuitatea sa.	Art. 35 ¹ (2)	Caracterul temporar și ocazional al prestării de servicii se evaluează de la caz la caz, în special în funcție de durata prestării, frecvența, periodicitatea și continuitatea sa.
Art. 5 (3)	În cazul în care se deplasează, un prestator respectă normele de conduită cu caracter profesional, de reglementare sau administrativ direct legate de calificările profesionale, precum definiția profesiei, utilizarea titlurilor și abaterile profesionale grave care au o legătură directă și specifică cu protecția și siguranța consumatorilor, precum și dispozițiile disciplinare aplicabile în statul membru gazdă profesioniștilor care exercită aceeași profesie.	Art. 35 ¹ (3)	În cazul deplasării prestatorului în România, acesta trebuie să respecte normele de conduită cu caracter profesional, legislativ sau administrativ care sunt direct legate de calificările profesionale, precum definiția profesiei, utilizarea titlurilor și abaterile profesionale grave care au o legătură directă și specifică cu protecția și siguranța consumatorilor, precum și dispozițiile disciplinare aplicabile în România profesioniștilor care exercită aceeași profesie.
Art. 6	În conformitate cu articolul 5 alineatul (1), statul membru gazdă scutește prestatorii de servicii stabiliți într-un alt stat membru de cerințele impuse profesioniștilor stabiliți pe teritoriul său în ceea ce privește:	Art. 35 ²	Autoritățile române exceptează prestatorii de servicii stabiliți într-un alt stat membru de cerințele impuse profesioniștilor stabiliți pe teritoriul său în ceea ce privește:
Art. 6 a)	autorizarea de către o organizație profesională sau un organism profesional, înregistrarea sau afilierea în cadrul acestora. Pentru a facilita punerea în aplicare a dispozițiilor disciplinare în vigoare pe teritoriul lor, în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), statele membre pot prevedea fie o înregistrare temporară automată, fie o afiliere <i>pro forma</i> la o astfel de organizație sau la un astfel de organism profesional, cu condiția să nu întârzie sau să nu complice în nici un fel prestarea serviciilor și să nu atragă cheltuieli suplimentare pentru prestatorul de servicii. O copie a declarației și, după caz, a reînnoirii menționate la articolul 7 alineatul (1), însoțite, pentru profesiile care au implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică prevăzute la articolul 7 alineatul (4) sau	Art. 35 ² a)	autorizarea de către o organizație profesională sau un organism profesional, înregistrarea sau afilierea la acestea. Autoritățile române pot solicita fie înregistrarea temporară automată, fie afilierea <i>pro forma</i> la o astfel de organizație sau organism profesional, cu condiția ca aceasta să nu întârzie sau să complice în vreun fel prestarea serviciilor și să nu atragă cheltuieli suplimentare pentru prestatorul de servicii. O copie a declarației și, după caz, a reînnoirii menționate la articolul 35 ³ alineatul (1), însoțite, pentru profesiile care au implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică prevăzute la articolul 35 ⁴ sau care beneficiază de recunoaștere automată, de o copie a documentelor prevăzute la articolul 35 ³ alineatul (3), sunt trimise de către autoritatea competentă organizației sau

	care beneficiază de o recunoaștere automată în temeiul titlului III capitolului III, de o copie a documentelor prevăzute la articolul 7 alineatul (2), sunt trimise de către autoritatea competentă organizației sau organismului profesional pertinent și constituie o înregistrare temporară automată sau o afiliere <i>pro forma</i> în acest sens;		organismului profesional competent și aceasta constituie o înregistrare temporară automată sau o afiliere <i>pro forma</i> în acest scop.
Art. 6 b)	înscrierea pe lângă un organism de securitate socială de drept public, în scopul reglării, cu un asigurator, a conturilor aferente activităților exercitate în beneficiul persoanelor asigurate.	Art. 35 ² b)	înregistrarea la un organism de securitate socială de drept public, în scopul stabilirii, cu un asigurator, a conturilor aferente activităților exercitate în beneficiul persoanelor asigurate.
Art. 6 b)	Cu toate acestea, prestatorul de servicii informează organismul menționat la litera (b), în prealabil sau, în cazuri de urgență, ulterior, cu privire la serviciile pe care le-a prestat.	Art. 35 ² b)	Cu toate acestea, prestatorul de servicii informează organismul menționat la litera (b), în prealabil sau, în cazuri de urgență, ulterior, cu privire la serviciile pe care le-a prestat”.
Art. 7 (1)	Statele membre pot solicita ca, atunci când prestatorul se deplasează pentru prima dată dintr-un stat membru în altul pentru a furniza servicii, să informeze în acest sens, în prealabil, autoritatea competentă din statul membru gazdă, printr-o declarație scrisă care să cuprindă informațiile privind asigurarea sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind răspunderea profesională. Respectiva declarație se reînnoiește o dată pe an în cazul în care prestatorul estimează că va furniza servicii, temporar sau ocazional, în respectivul stat membru, în decursul anului în cauză. Prestatorul poate prezenta această declarație prin orice mijloace.	Art. 35 ³ (1)	„Autoritățile competente române solicită ca, atunci când prestatorul se deplasează pentru prima dată dintr-un stat membru în România pentru a furniza servicii, să fie informate în acest sens, în prealabil, printr-o declarație scrisă care să cuprindă informațiile privind acoperirea asigurării sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind răspunderea profesională. Declarația se reînnoiește o dată pe an în cazul în care prestatorul intenționează să furnizeze servicii, temporar sau ocazional, în România, în decursul anului respectiv. Prestatorul poate prezenta această declarație prin orice mijloace.
		Art. 35 ³ (2)	Prin excepție de la alin 1, prin legi speciale cu privire la profesii reglementate se poate renunța la condiția depunerii declarației
Art. 7 (2)	De asemenea, pentru prima prestare de servicii sau în cazul unei schimbări materiale privind situația stabilită în documente, statele membre pot solicita ca declarația să fie	Art. 35 ³ (3)	Pentru prima prestare de servicii sau în cazul unei schimbări materiale privind situația stabilită în documente, autoritățile competente române solicită ca declarația să fie

	însoțită de următoarele documente:		însoțită de următoarele documente:
Art.7 (2) a)	o dovadă a naționalității prestatorului;	Art. 35 ³ (3) (a)	o dovadă a cetățeniei prestatorului;
Art.7 (2) b)	o atestare care să certifice că titularul este stabilit legal într-un stat membru pentru a exercita activitățile în cauză și că nu îi este interzisă exercitarea acestora, nici măcar temporar, atunci când se eliberează atestarea;	Art. 35 ³ (3) (b)	o atestare care să certifice că titularul este stabilit legal într-un stat membru în scopul exercitării activităților în cauză și că nu îi este interzisă exercitarea acestora, nici măcar temporar, la momentul eliberării atestării;
Art.7 (2) c)	o dovadă a calificărilor profesionale;	Art. 35 ³ (3) (c)	o dovadă a calificărilor profesionale;
Art.7 (2) d)	în ceea ce privește cazurile prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (b), dovada, prin orice mijloace, că prestatorul a exercitat activitățile în cauză pe o perioadă de cel puțin doi ani în decursul ultimilor zece ani;	Art. 35 ³ (3) (d)	în cazul prevăzut de art. 35 ¹ alin 1 lit. b), dovada, prin orice mijloace, că prestatorul a exercitat activitățile în cauză pe o perioadă de cel puțin doi ani în decursul ultimilor zece ani;
Art.7 (2) e)	în ceea ce privește profesiile în domeniul securității, în cazul în care statul membru solicită acest lucru resortisanților săi, dovada inexistenței unor condamnări penale.	Art. 35 ³ (3) (e)	în ceea ce privește profesiile din domeniul securității, dovada inexistenței unor condamnări penale, în cazul în care autoritățile competente solicită aceasta și cetățenilor români.
		Art. 35 ³ (4)	Prin derogare de la alineatul precedent, prin legi speciale cu privire la profesii reglementate se poate renunța în tot sau în parte la solicitarea acestor documente
Art.7 (3)	Prestarea serviciilor se realizează cu titlul profesional din statul membru de stabilire, atunci când există un astfel de titlu în respectivul stat membru pentru activitatea profesională în cauză. Acest titlu se indică în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale statului membru de stabilire, astfel încât să se evite orice confuzie cu titlul profesional din statul membru gazdă. În cazul în care respectivul titlu profesional nu există în statul membru de stabilire, prestatorul își menționează titlul de calificare în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale respectivului stat membru.	Art. 35 ³ (5)	Prestarea serviciilor se realizează cu titlul profesional din statul membru de stabilire, atunci când există un astfel de titlu în respectivul stat membru pentru activitatea profesională în cauză. Acest titlu se indică în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale statului membru de stabilire, de o manieră în care să se evite orice confuzie cu titlul profesional din România. În cazul în care nu există un astfel de titlu profesional în statul membru de stabilire, prestatorul indică titlul de calificare în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale respectivului stat membru. Prin excepție, în cazul profesiilor pentru care se aplică

			recunoașterea automată, prestarea serviciilor se realizează cu titlul profesional din România.”
Art.7 (3)	Prin derogare, în cazul serviciilor prevăzute la titlul III capitolul III, prestarea serviciilor se realizează cu titlul profesional din statul membru gazdă		
Art.7 (4)	Pentru prima prestare de servicii, în cazul profesiilor reglementate cu implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică și care nu beneficiază de o recunoaștere automată în temeiul titlului III capitolul III, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate realiza o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului înainte de prima prestare de servicii.	Art. 35 ⁴ (1)	„În cazul profesiilor reglementate, cu implicații în materie de sănătate sau de siguranță publică, care nu beneficiază de recunoaștere automată, autoritățile competente române vor realiza o verificare a calificărilor profesionale ale prestatorului de servicii, înainte de prima prestare de servicii. Lista profesiilor pentru care se aplică această prevedere este prevăzută de Anexa nr. 8.
Art.7 (4)	O astfel de verificare prealabilă este posibilă numai în cazul în care obiectivul său este să evite daunele grave pentru sănătatea sau siguranța beneficiarului serviciului, ca urmare a lipsei de calificare profesională a prestatorului și cu condiția să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.	Art. 35 ⁴ (1)	O astfel de verificare prealabilă este posibilă numai în cazul în care obiectivul său este să evite daune grave pentru sănătatea sau siguranța beneficiarului serviciului, ca urmare a lipsei calificării profesionale a prestatorului, și cu condiția să nu depășească ceea ce este necesar în acest scop.
Art.7 (4)	În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor anexate, autoritatea competentă depune toate eforturile pentru a informa prestatorul fie cu privire la decizia de a nu controla calificările, fie cu privire la rezultatul verificării. În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere, autoritatea competentă informează prestatorul, înainte de sfârșitul primei luni, cu privire la motivele întârzierii, precum și la timpul necesar pentru a ajunge la o decizie, care trebuie luată înainte de sfârșitul celei de-a doua luni de la data primirii informațiilor suplimentare.	Art. 35 ⁴ (2)	În termen de cel mult o lună de la data primirii declarației și a documentelor însoțitoare, autoritatea competentă informează prestatorul fie cu privire la decizia de a nu proceda la verificarea calificărilor acestuia, fie cu privire la rezultatul verificării. În cazul întâmpinării unor dificultăți care ar putea conduce la o întârziere, autoritatea competentă informează prestatorul, în termen de o lună de la primirea declarației și documentelor, cu privire la motivele întârzierii, precum și la timpul necesar pentru a ajunge la o decizie, care trebuie luată în termen de două luni de la data primirii documentației complete.
Art.7 (4)	În cazul unei diferențe importante între calificările profesionale ale prestatorului și formarea impusă în statul membru gazdă, în măsura în care această diferență este de	Art. 35 ⁴ (3)	În cazul unei diferențe semnificative între calificările profesionale ale prestatorului și formarea cerută în România, în măsura în care această diferență este de natură

	natură să afecteze în mod negativ sănătatea sau siguranța publică, statul membru gazdă oferă prestatorului posibilitatea de a demonstra că a obținut cunoștințele și competențele lipsă, în special printr-o probă de aptitudini. În oricare dintre cazuri, prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în aplicarea paragrafului anterior.		să aducă atingere sănătății sau siguranței publice, autoritățile competente române dau prestatorului posibilitatea de a demonstra că a dobândit cunoștințele și competențele lipsă, în special printr-o probă de aptitudini. În orice caz, prestarea serviciilor trebuie să fie posibilă în termen de o lună de la data deciziei adoptate în concordanță cu alineatul anterior.
Art.7 (4)	În lipsa unei reacții din partea autorității competente în termenele stabilite la paragrafele anterioare, serviciile pot fi prestate.	Art. 35 ⁴ (4)	În lipsa unei reacții din partea autorității competente în termenele stabilite la alineatele anterioare, serviciile pot fi prestate.
Art.7 (4)	În cazul în care calificările au fost verificate în temeiul prezentului alineat, serviciile sunt prestate cu titlul profesional din statul membru gazdă.	Art. 35 ⁴ (5)	În cazul în care calificările au fost verificate în temeiul prezentului articol, serviciile sunt prestate cu titlul profesional din România.
Art.8 (1)	Autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire, pentru fiecare prestare de servicii, orice informații pertinente privind legalitatea stabilirii și buna conduită a prestatorului, precum și absența unor sancțiuni disciplinare sau penale cu caracter profesional. Autoritățile competente din statul membru de stabilire comunică respectivele informații în conformitate cu articolul 56.	Art. 35 ⁶ (1)	Autoritățile competente române pot solicita autorităților competente din statul membru de stabilire, pentru fiecare prestare de servicii, orice informații relevante privind legalitatea stabilirii și buna conduită a prestatorului, precum și absența unor sancțiuni disciplinare sau penale cu caracter profesional. Atunci când România este stat membru de origine, autoritățile competente române comunică, autorităților competente ale statului membru gazdă, informațiile solicitate cu privire la legalitatea stabilirii și buna conduită a prestatorului, precum și absența unor sancțiuni disciplinare sau penale cu caracter profesional, în conformitate cu articolul 37 alineatul (4).
Art.8 (2)	Autoritățile competente asigură schimbul de informații necesare pentru ca plângerea unui destinatar al unui serviciu împotriva unui prestator de servicii să fie tratată în mod corect.	Art. 35 ⁶ (3) Art. 35 ⁶ (4)	Destinatarul unui serviciu poate formula o plângere împotriva prestatorului de servicii, în condițiile legii române. Autoritățile competente asigură schimbul tuturor informațiilor necesare pentru ca plângerea unui destinatar al unui serviciu formulată împotriva unui prestator de servicii să fie tratată în mod corect.

Art.8 (2)	Destinatarul este informat cu privire la soluționarea plângerii.	Art. 35 ⁶ (4)	Destinatarul este informat cu privire la rezultatul plângerii.
Preambul (32)	Crearea, la nivel european, a cartelor profesionale de către asociații sau organizații profesionale ar putea facilita mobilitatea profesioniștilor, în special prin accelerarea schimbului de informații între statul membru gazdă și statul membru de origine. Astfel de carte profesionale trebuie să permită supravegherea carierei profesioniștilor care se stabilesc în diverse state membre. Cartele pot, cu respectarea deplină a dispozițiilor privind protecția datelor cu caracter personal, să conțină informații privind calificările profesionale ale titularului (universitatea sau școala frecventată, calificările obținute, experiența profesională), domiciliul legal, sancțiunile impuse în cadrul profesiei sale, precum și detalii privind autoritatea competentă.	Art. 35 ⁶ (2)	În cazul în care prestatorul este membru într-o organizație profesională și în condițiile respectării depline a dispozițiilor cu privire la protecția datelor personale, autoritățile competente din România pot solicita cardul profesional.
Art. 9	În cazul în care prestarea se realizează cu titlul profesional din statul membru de stabilire sau sub calificarea prestatorului de servicii, în plus față de alte cerințe în materie de informare prevăzute de dreptul comunitar, autoritățile competente din statul membru gazdă pot solicita prestatorului să furnizeze destinatarului serviciilor toate sau o parte din următoarele informații:	Art. 35 ⁵	În cazul în care prestarea se realizează cu titlul profesional din statul membru de stabilire sau cu titlul de calificare al prestatorului de servicii, autoritățile competente române pot solicita prestatorului să furnizeze destinatarului serviciilor următoarele informații:
Art.9 (a)	în cazul în care prestatorul este înregistrat într-un registru comercial sau într-un alt registru public similar, registrul în care este înregistrat și numărul de înregistrare sau alte mijloace echivalente de identificare prevăzute în respectivul registru;	Art. 35 ⁵ a)	în cazul în care prestatorul este înregistrat într-un registru comercial sau într-un alt registru public similar, registrul în care este înregistrat și numărul de înregistrare sau alte mijloace echivalente de identificare prevăzute în respectivul registru;
Art.9 (b)	în cazul în care activitatea face obiectul unui regim de autorizare în statul membru de stabilire, coordonatele autorității competente de supraveghere;	Art. 35 ⁵ b)	în cazul în care activitatea face obiectul unui regim de autorizare în statul membru de stabilire, coordonatele autorității competente de supraveghere;

Art.9 (c)	orice organizație profesională sau orice organism similar la care este înregistrat prestatorul;	Art. 35 ⁵ c)	orice organizație profesională sau orice organism similar la care este înregistrat prestatorul;
Art.9 (d)	titlul profesional sau, atunci când un astfel de titlu nu există, titlul de calificare a prestatorului și statul membru în care a fost obținut;	Art. 35 ⁵ d)	titlul profesional sau, atunci când un astfel de titlu nu există, titlul de calificare a prestatorului și statul membru în care a fost obținut
Art.9 (e)	în cazul în care prestatorul este plătitor de TVA, numărul de identificare prevăzut la articolul 22 alineatul (1) din a șasea Directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitul pe cifra de afaceri – sistemul comun privind taxa pe valoare adăugată: baza unitară de stabilire ¹ ;	Art. 35 ⁵ e)	în cazul în care prestatorul este plătitor de TVA, codul de înregistrare atribuit conform art. 153 sau, după caz, art. 153 ¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare ori codul de înregistrare similar, atribuit de autoritățile competente dintr-un alt stat membru
Art.9 (f)	informații privind acoperirea asigurărilor sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind responsabilitatea profesională.	Art. 35 ⁵ f)	informații privind acoperirea asigurărilor sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă privind responsabilitatea profesională”.
	TITLUL III LIBERTATEA DE STABILIRE		
	CAPITOLUL I <i>Sistemul general de recunoaștere a calificărilor</i>		
Art. 10	Prezentul capitol se aplică tuturor profesiilor care nu sunt reglementate de capitolele II și III din prezentul titlu, precum și în cazurile următoare, în care solicitantul, dintr-un motiv special și excepțional, nu îndeplinește condițiile prevăzute în respectivele capitole:	Art.1 (3) Art. 1 (4)	Prevederile prezentei legi nu se aplică în cazul profesiilor de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist, moașă, medic veterinar și arhitect, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 1, alin.(4) și alin. (5), precum și activităților prevăzute în anexa nr. 1. Regimul general de recunoaștere prevăzut de dispozițiile prezentei legi se aplică profesiilor de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist, moașă, medic veterinar și arhitect în următoarele situații, când dintr-un motiv specific și excepțional, migrantul nu întrunește condițiile pentru aplicarea procedurii de recunoaștere automată :

¹ JO L 145, 13.6.1997, p. 1. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 2004/66/CE (JO L 168, 1.5.2004, p. 35).

Art. 10 (a)	pentru activitățile enumerate în anexa IV, atunci când migrantul nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 17, 18 și 19;	Art. 1 (4)	Prevederile prezentei legi nu se aplică ..., precum și activităților prevăzute în anexa nr. 1.
Art. 10 (b)	pentru medicii care au o formare de bază, medicii specialiști, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști, medicii dentiști specialiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și arhitecții, în cazul în care migrantul nu îndeplinește condițiile de practică profesională efectivă și legală prevăzute la articolele 23, 27, 33, 37, 39, 43 și 49;	Art. 1 (4) a)	pentru medicii care au o formare de bază, medicii specialiști, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști, medicii dentiști specialiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și arhitecții, în cazul în care migrantul nu îndeplinește condițiile de practică profesională efectivă și legală prevăzute de lege, pentru a beneficia de drepturi câștigate
Art. 10 (c)	pentru arhitecți, în cazul în care migrantul este titularul unei calificări care nu este prevăzută în anexa V punctul 5.7;	Art. 1 (4) b)	pentru arhitecți, în cazul în care migrantul este titularul unei calificări care nu este prevăzută în H.G. nr. 267 / 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată
Art. 10 (d)	fără a se aduce atingere articolului 21 alineatul (1) și articolelor 23 și 27, pentru medicii, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și arhitecții titulari ai unui titlu de calificare specializată, care trebuie să urmeze formarea profesională care conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa V punctele 5.1.1, 5.2.2, 5.3.2, 5.4.2, 5.5.2, 5.6.2 și 5.7.1 și exclusiv în scopul recunoașterii specializării în cauză;	Art. 1 (4) c)	pentru medicii, asistenții medicali generaliști, medicii dentiști, medicii veterinari, moașele, farmaciștii și arhitecții titulari ai unui titlu de calificare specializată, dobândită ulterior formării profesionale care conduce la obținerea unui titlu de calificare recunoscut automat; sistemul general de recunoaștere a calificărilor profesionale se aplică fără a se aduce atingere prevederilor privind drepturile câștigate, și exclusiv în scopul recunoașterii specializării în cauză
Art. 10 (e)	pentru asistenții medicali generaliști și asistenții medicali specializați, titulari ai unui titlu de calificare specializată, care urmează o formare profesională ce conduce la obținerea unui titlu prevăzut în anexa V punctul 5.2.2, atunci când migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist;	Art. 1 (4) d)	pentru asistenții medicali generaliști și asistenții medicali specializați, titulari ai unui titlu de calificare specializată, dobândit ulterior formării profesionale ce conduce la obținerea unui titlu de calificare recunoscut automat, atunci când migrantul dorește să fie recunoscut în România, unde activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist
Art. 10 (f)	pentru asistenții medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist, în cazul în care migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru	Art. 1 (4) e)	pentru asistenții medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist, în cazul în care migrantul dorește să fie recunoscut în România, unde

	în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali generaliști, de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist sau de asistenți medicali specializați, titulari ai unei titlu de calificare specializată, care urmează o formare profesională care conduce la obținerea titlurilor prevăzute în anexa V punctul 5.2.2;		activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali generaliști, de asistenți medicali specializați fără formare profesională de asistent medical generalist sau de asistenți medicali specializați, titulari ai unui titlu de calificare specializată, dobândit ulterior unei formări profesionale ce conduce la obținerea titlurilor de calificare de asistent medical generalist recunoscute automat
Art. 10 (g)	pentru migranții care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (3).	Art. 1 (5)	Prevederile prezentei legi se aplică cetățenilor prevăzuți la alin.1 și în situația în care sunt titulari ai un titlu de calificare care nu a fost obținut pe teritoriul unui stat membru, dacă titularul său are o experiență profesională în profesia în cauză de trei ani pe teritoriul statului membru unde a obținut recunoașterea calificărilor profesionale și dorește să exercite în România o profesie reglementată.
Art. 11	În scopul aplicării articolului 13, calificările profesionale se grupează în funcție de următoarele niveluri descrise în continuare:		
Art. 11 (a)	atestat de competență eliberat de o autoritate competentă din statul membru de origine, desemnată în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative din respectivul stat membru, pe baza:	Art. 16	„Atestatul de competență reprezintă orice document care:
Art. 11 (a) (i)	fie a unei formări profesionale care nu face obiectul unui certificat sau al unei diplome în sensul literelor (b), (c), (d) sau (e) sau;	Art. 16 (1)	certifică formarea profesională, care nu face parte din cele prevăzute la art. 8, art.14 și art.15, sau
Art. 11 (a) (i)	a unui examen special fără formare prealabilă sau	Art. 16 (2)	este acordat de o autoritate competentă dintr-un stat membru în baza unei aprecieri a calităților personale, aptitudinilor sau cunoștințelor titularului, considerate esențiale pentru exercitarea unei profesii, fără a solicita dovada unei pregătiri ori formări profesionale prealabile, sau
Art. 11	a exercitării cu normă întreagă a profesiei într-un stat	Art. 16	atestă exercitarea cu normă întreagă a profesiei timp de 3

(a) (i)	membru pe o perioadă de trei ani consecutivi sau	(3)	ani consecutivi sau
Art. 11 (a) (i)	pe o perioadă echivalentă cu fracțiune de normă în decursul ultimilor zece ani	Art. 16 (3)	într-o perioadă de timp echivalentă, cu normă redusă, timp de 10 ani consecutiv, sau
Art. 11 (a) (ii)	fie a unei formări generale la nivel de învățământ secundar sau liceal, care atestă că titularul posedă cunoștințe generale;	Art. 16 (4)	certifică o formare generală dobândită la nivelul învățământului primar sau secundar, care să ateste că titularul acestei formări posedă cunoștințe generale.”
Art. 11 (b)	certificat care atestă încheierea unui ciclu de studii liceale:	Art. 15	Certificatul reprezintă un document sau un ansamblu de documente atestând nivelul de formare, care:
Art. 11 (b) (i)	fie general, completat de un ciclu de studii sau de formare profesională, altele decât cele prevăzute la litera (c), și/sau de stagiul sau practica profesională necesare în plus față de respectivul ciclu de studii;	Art. 15 b)	certifică faptul că titularul, după ce a urmat un ciclu de studii gimnaziale sau liceale ori..., a încheiat: fie un ciclu de formare profesională, altul decât cel la care se referă art. 14 alin. (1) lit. b), desfășurat într-o unitate de învățământ și/sau într-o întreprindere, parcurgând, în completare, și un stagiul ori o perioadă de practică profesională, dacă în statul membru respectiv este prevăzută o asemenea cerință, fie un stagiul sau o perioadă de practică profesională;
Art. 11 (b) (ii)	fie tehnic sau profesional, completat, după caz, de un ciclu de studii sau de formare profesională, astfel cum se prevede la punctul (i), și/sau de stagiul sau practica profesională necesare în plus față de respectivul ciclu de studii;	Art. 15 b)	certifică faptul că titularul, după ce a urmat....ori un ciclu de studii gimnaziale sau liceale cu caracter tehnic ori profesional, a încheiat: fie un ciclu de formare profesională, altul decât cel la care se referă art. 14 alin. (1) lit. b), desfășurat într-o unitate de învățământ și/sau într-o întreprindere, parcurgând, în completare, și un stagiul ori o perioadă de practică profesională, dacă în statul membru respectiv este prevăzută o asemenea cerință, fie un stagiul sau o perioadă de practică profesională;
Art. 3 3.	Se consideră titlu de calificare orice titlu de calificare eliberat într-o țară terță de îndată ce titularul său are o experiență profesională în profesia în cauză de trei ani pe teritoriul statului membru care a recunoscut respectivul titlu de calificare în conformitate cu articolul 2 alineatul	Art. 15 c)	atestă faptul că titularul are calificarea profesională necesară pentru a accede la o profesie reglementată ori pentru a o exercita în statul membru de origine sau de proveniență, dacă formarea profesională atestată de asemenea documente a fost obținută cu preponderență în

	(2), certificată de respectivul stat membru		U.E. sau S.E.E. ori în afara spațiului U.E. sau S.E.E., însă în unități de învățământ care asigură o formare profesională în conformitate cu legislația unui stat membru, ori dacă titularul unor asemenea documente are o experiență profesională de cel puțin 2 ani, atestată de un stat membru care i-a recunoscut titlul eliberat de un stat terț.
Art. 11 (c)	diplomă care atestă:	Art. 14 (1) Art. 14 (1) b)	Diploma reprezintă orice document sau ansamblu de documente atestând nivelul de formare, care: certifică faptul că titularul a încheiat:
Art. 11 (c) (i)	fie o formare la nivel de învățământ postliceal, altul decât cel prevăzut la literele (d) și (e), și cu o durată minimă de un an sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, ale căror condiții de admitere includ, în general, absolvirea ciclului de studii liceale necesare pentru a avea acces la învățământul universitar sau superior sau absolvirea unei formări de nivel liceal echivalent, precum și formarea profesională eventual necesară în plus față de respectivul ciclu de studii postliceale;	Art. 14 (1) b)	- fie un ciclu de studii postliceale, cu o durată de cel puțin un an, dar nu mai mare de 3 ani, sau cu o durată echivalentă în învățământul fără frecvență, pentru care una dintre condițiile de admitere presupune încheierea unui ciclu de studii liceale necesar pentru a avea acces la învățământul universitar sau superior, parcurgând și o formare profesională, pe lângă ciclul de studii postliceale, dacă în statul membru de origine sau de proveniență este prevăzută o asemenea cerință
Art. 11 (c) (ii)	fie, în cazul unei profesii reglementate, o formare cu structură specială, echivalentă cu nivelul de formare menționat la punctul (i), care conferă un nivel profesional comparabil și care pregătește pentru un nivel comparabil de responsabilități și funcții (funcțiile prevăzute în anexa II). Lista prevăzută în anexa II poate fi modificată în funcție de procedura menționată la articolul 58 alineatul (2), pentru a ține seama de formările care îndeplinesc condițiile prevăzute la teza anterioară;	Art. 14 (1) b)	- fie unul dintre ciclurile de formare profesională prevăzute în anexa nr. 5

Art.3 3.	Se consideră titlu de calificare orice titlu de calificare eliberat într-o țară terță de îndată ce titularul său are o experiență profesională în profesia în cauză de trei ani pe teritoriul statului membru care a recunoscut respectivul titlu de calificare în conformitate cu articolul 2 alineatul (2), certificată de respectivul stat membru	Art. 14 (1) c)	atestă faptul că titularul are calificarea profesională necesară pentru a accede la o profesie reglementată ori pentru a o exercita în statul membru de origine sau de proveniență, dacă formarea profesională atestată de asemenea documente a fost obținută cu preponderență în U.E. sau S.E.E. ori în afara spațiului U.E. sau S.E.E., însă în unități de învățământ care asigură o formare profesională în conformitate cu legislația unui stat membru, ori dacă titularul unor asemenea documente are o experiență profesională de cel puțin 3 ani, atestată de un stat membru care i-a recunoscut titlul eliberat de un stat terț.
			CAPITOLUL II Recunoașterea diplomelor de învățământ superior acordate pentru perioadă de formare cu o durată de cel puțin 3 ani
		Art. 7	Prevederile prezentului capitol se aplică oricărui cetățean al unui stat membru al U.E. sau al S.E.E., care dorește să exercite în România, în mod independent ori ca salariat, o profesie reglementată care necesită o diplomă de învățământ superior cu o durată de cel puțin 3 ani
		Art.8 (1)	Diploma, în sensul prevederilor art. 7, reprezintă orice document sau ansamblu de documente atestând nivelul de pregătire, care:
Art. 11 (d)	diplomă care atestă o formare la nivel de învățământ postliceal <i>cu o durată de cel puțin trei ani și cel mult patru ani</i> sau cu o durată echivalentă cu frecvență parțială, în cadrul unei universități sau al unei instituții de învățământ superior sau în cadrul altei instituții cu același nivel de formare, precum și formarea profesională eventual necesară în plus față de respectivul ciclu de studii postliceale;	Art.8 (1) b)	certifică faptul că titularul a încheiat un ciclu de studii superioare <i>cu o durată minimă de 3 ani</i> sau cu o durată echivalentă în învățământul fără frecvență în cadrul unei universități, al unei instituții de învățământ superior sau al unei alte instituții cu nivel similar, parcurgând și o formare profesională, pe lângă ciclul de studii superioare, dacă în statul membru de origine sau de proveniență este prevăzută o asemenea cerință
Art. 11 (e)	diplomă care atestă că titularul a absolvit un ciclu de studii postliceale <i>cu o durată de cel puțin patru ani</i> sau cu o	Art.8 (1) d)	certifică un ciclu de studii superioare cu o durată minimă de 4 ani sau cu o durată echivalentă cu frecvență redusă,

			nivelul în cauză, orice titlu de calificare sau ansamblu de titluri de calificare care a fost eliberat de o autoritate competentă a unui stat membru, care atestă absolvirea unei formări în cadrul Uniunii Europene, recunoscută de respectivul stat membru ca având nivel echivalent și care conferă titularului aceleași drepturi de acces la o profesie sau de exercitare a acesteia sau care pregătește pentru exercitarea respectivei profesii.
Art. 12	De asemenea, este asimilată unui astfel de titlu de calificare, în aceleași condiții ca cele prevăzute la paragraful anterior, orice calificare profesională care, fără a îndeplini cerințele prevăzute de actele cu putere de lege sau de actele administrative ale statului membru de origine pentru accesul la o profesie sau pentru exercitarea unei profesii, conferă titularului său drepturi obținute în temeiul respectivelor dispoziții.	Art. 24 ¹ (2)	De asemenea, este asimilată unui astfel de titlu de calificare, în aceleași condiții ca cele prevăzute la alin. (1), orice calificare profesională care, fără a îndeplini cerințele prevăzute de actele cu putere de lege sau de actele administrative ale statului membru de origine pentru accesul la o profesie sau pentru exercitarea unei profesii, conferă titularului său drepturi câștigate în temeiul respectivelor dispoziții. În special, în cazul în care statul membru de origine ridică nivelul de formare necesar pentru a avea acces la o profesie sau pentru a o exercita, iar o persoană care a urmat o formare anterioară, care nu îndeplinește cerințele noii calificări, beneficiază de drepturile câștigate în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative, formarea anterioară este considerată de autoritățile competente române corespunzătoare nivelului noii formări din statul membru de origine.”
Art. 12	În special, acest lucru se aplică în cazul în care statul membru de origine ridică nivelul de formare necesar pentru a avea acces la o profesie sau pentru a o exercita și în cazul în care o persoană care a urmat o formare anterioară, care nu îndeplinește cerințele noii calificări, beneficiază de drepturile obținute în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative; într-un astfel de caz, formarea anterioară este considerată de statul membru gazdă, în sensul aplicării articolului 13, ca fiind corespunzătoare nivelului noii formări.	Art. 24 ¹ (2)	În special, în cazul în care statul membru de origine ridică nivelul de formare necesar pentru a avea acces la o profesie sau pentru a o exercita, precum și în cazul în care o persoană care a urmat o formare anterioară, care nu îndeplinește cerințele noii calificări, persoana în cauză beneficiază de drepturile obținute în temeiul actelor cu putere de lege și al actelor administrative formarea anterioară fiind considerată de autoritățile competente române corespunzătoare nivelului noii formări din statul membru de origine.

Art. 13	Atunci când, într-un stat membru gazdă, accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia este condiționat(ă) de posesia unor calificări profesionale determinate, autoritatea competentă a respectivului stat membru acordă accesul la respectiva profesie și dreptul de exercitare a acesteia, în aceleași condiții ca cele pentru cetățenii săi, solicitanților care posedă atestatul de competență sau titlul de calificare prevăzut de un al stat membru pentru a avea acces la aceeași profesie sau pentru a avea dreptul de a o exercita pe teritoriul său.	Art.9 (1) Art. 9 (1') Art. 18 Art. 22 (1) Art.23 1)	În vederea accesului la o profesie reglementată sau a exercitării acesteia în România, sunt recunoscute, ca și diplomele prevăzute la art. 8 eliberate în România, diplomele prevăzute la art. 8 obținute într-un stat membru, care dau dreptul titularului să exercite aceeași profesie în statul membru de origine sau de proveniență. Profesia pe care solicitantul dorește să o exercite în România este aceeași cu cea pentru care este calificat în statul membru de origine în cazul în care activitățile respective sunt comparabile Dreptul de a accede la o profesie reglementată sau de a o exercita în România, pentru care se solicită deținerea unei diplome în sensul art. 14, nu poate fi interzis dacă: Dreptul de a accede la o profesie reglementată sau de a o exercita în România, pentru care se solicită deținerea unei diplome în sensul art. 14, nu poate fi interzis dacă: Dreptul de a accede la o profesie reglementată sau de a o exercita în România, pentru care se solicită deținerea unui certificat, nu poate fi interzis dacă survine unul dintre următoarele cazuri:
Art. 13 (1)	Atestatele de competență sau titlurile de calificare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:		
Art. 13 (1) (a)	să fi fost eliberate de o autoritate competentă într-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale respectivului stat membru;	Art.8 (1) a) Art. 14 (1) a) Art. 15 a)	a fost eliberat de o autoritate competentă dintr-un stat membru al U.E. sau al S.E.E.; a fost acordat de o autoritate competentă dintr-un stat membru a fost acordat de o autoritate competentă dintr-un stat membru al U.E. sau al S.E.E
Art. 13 (1) (b)	să ateste un nivel de calificare profesională cel puțin egal cu nivelul imediat inferior celui necesar în statul membru gazdă, astfel cum se prevede la articolul 11.	Art.9 (1)	În vederea accesului la o profesie reglementată sau a exercitării acesteia în România, sunt recunoscute, de asemenea, ca și diplomele prevăzute la art. 8 eliberate în

		Art. 18 a) Art. 18 b) Art.22 (1) a) Art.23 (1) a)	România, toate diplomele reglementate la art. 14 eliberate într-un stat membru, care dau titularului dreptul de a exercita această profesie în respectivul stat membru. Această dispoziție nu se aplică în cazul în care accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia este condiționată, în România, de absolvirea unui ciclu de studii de învățământ superior cu o durată mai mare de 4 ani. solicitantul deține o diplomă în sensul art. 8, eliberată într-un stat membru, care îi permite să acceadă ori să exercite respectiva profesie în statul membru de origine sau de proveniență; solicitantul posedă o diplomă în sensul art. 14, eliberată de un stat membru, care îi permite să acceadă ori să exercite respectiva profesie în statul membru de origine sau de proveniență; solicitantul posedă un certificat în sensul art. 15, eliberat de un stat membru, care îi permite accesul la respectiva profesie reglementată sau la exercitarea acesteia în statul membru; solicitantul posedă o diplomă în sensul art. 8, o diplomă în sensul art. 14 sau un certificat, eliberat de un stat membru, care îi permite să acceadă sau să exercite respectiva profesie în statul membru respectiv
Art. 13 (2)	Accesul la profesie și exercitarea acesteia, prevăzute la alineatul (1), trebuie acordate, de asemenea, solicitanților care au exercitat profesia menționată la respectivul alineat cu normă întreagă, pe o perioadă de doi ani în decursul ultimilor zece ani, într-un alt stat membru care nu reglementează această profesie, cu condiția să dețină unul sau mai multe atestate de competență sau unul sau mai multe titluri de calificare.	Art.9 (3) Art. 18 c) Art.22 (1) b)	Dreptul de a accede la o profesie reglementată sau de a o exercita în România nu poate fi interzis dacă solicitantul face dovada că a exercitat cu normă întreagă această profesie timp de 2 ani în ultimii 10 ani într-un stat membru în care respectiva profesie nu este reglementată, solicitantul face dovada că a exercitat cu normă întreagă această profesie timp de 2 ani sau cu normă redusă pe durata unei perioade echivalente în ultimii 10 ani într-un stat membru în care respectiva profesie nu este reglementată, solicitantul a exercitat cu normă întreagă această profesie timp de 2 ani în ultimii 10 ani într-un stat

		Art.23 (1) b) Art.23 (1) c)	membru în care respectiva profesie nu este reglementată, solicitantul a exercitat cu normă întreagă această profesie timp de 2 ani sau cu normă redusă pe durata unei perioade echivalente, în ultimii 10 ani, într-un stat membru în care respectiva profesie nu este reglementată, ..; solicitantul nu posedă o diplomă în sensul art. 8, o diplomă în sensul art. 14, un certificat sau alt document care să ateste formarea, însă a exercitat cu normă întreagă această profesie timp de 3 ani consecutivi sau cu normă redusă pe durata unei perioade echivalente, în ultimii 10 ani, într-un stat membru în care respectiva profesie nu este reglementată.
Art. 13 (2)	Atestatele de competență sau titlurile de calificare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:		
Art. 13 (2) (a)	să fi fost eliberate de o autoritate competentă dintr-un stat membru, desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative ale respectivului stat membru;	Art.9 (3) Art. 18 c) Art.22 (1) b) Art.23 (1) b)	acordate de o autoritate competentă dintr-un stat membru, acordate de o autoritate competentă dintr-un stat membru, acordate de o autoritate competentă dintr-un stat membru acordate de o autoritate competentă dintr-un stat membru
Art. 13 (2) (b)	să ateste un nivel de calificare profesională cel puțin echivalent cu nivelul imediat inferior celui necesar în statul membru gazdă, astfel cum se prevede la articolul 11;	Art.9 (3) Art. 18 c) Art.22 (1) b)	..dacă deține unul sau mai multe titluri de calificare profesională, în sensul prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b), deținând în acest sens unul sau mai multe documente care atestă formarea profesională... ...în acest scop, vor fi luate în considerare fie documentele prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. b) prima liniuță, fie documentele care confirmă o formare profesională reglementată, prevăzută în anexa nr. 6 ..deținând în acest sens unul sau mai multe documente care atestă o formare dintre cele la care se referă art. 15 alin. (1)

		Art.23 (1) b)	lit. b deținând în acest sens unul sau mai multe documente care atestă o formare dintre cele prevăzute la art. 14 alin. (1) lit. b) prima liniuță sau la art. 15 alin. (1) lit. b),
Art. 13 (2) (c)	să ateste pregătirea titularului pentru exercitarea profesiei în cauză.	Art.9 (3) Art. 18 c) Art.22 (1) b) Art.23 (1) b)	care atestă că s-a pregătit pentru exercitarea acestei profesii. care l-a pregătit pentru exercitarea acestei profesii; prin care s-a pregătit pentru exercitarea acestei profesii și care l-au pregătit pentru exercitarea acestei profesii
Art. 13 (2) (c)	Cu toate acestea, dovedirea celor doi ani de experiență profesională prevăzuți la primul paragraf nu poate fi solicitată în cazul în care titlul sau titlurile de calificare deținut(e) de solicitant atestă o formare reglementată în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (e) la nivelurile de calificare descrise la articolul 11 literele (b), (c), (d) sau (e). Se consideră formări reglementate la nivelul descris la articolul 11 litera (c) formările prevăzute în anexa III. Lista prevăzută în anexa III se poate modifica în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), pentru a ține seama de formările reglementate care conferă un nivel profesional comparabil și care pregătesc pentru un nivel comparabil de responsabilități și funcții.	Art.9 (4) Art. 18 d) Art.23 (1) b) Art.23 (2)	Prin excepție de la prevederile alin. (3), autoritatea română competentă nu poate să ceară solicitantului să facă dovada celor 2 ani de experiență profesională în cazul în care titlul deținut de solicitant atestă o formare reglementată în sensul art. 5 lit. a). prin excepție de la prevederile lit. c), autoritatea română competentă nu poate să ceară solicitantului să facă dovada celor 2 ani de experiență profesională menționați la lit. c) în cazul în care documentul deținut de solicitant este acordat la sfârșitul perioadei de formare profesională reglementată în sensul art. 5 lit. b). prevederile art. 18 lit. d) se aplică în mod corespunzător; Prevederile art. 18 lit. d) se aplică în mod corespunzător.
Art. 13 (3)	Prin derogare de la alineatul (1) litera (b) și de la alineatul (2) litera (b), statul membru gazdă autorizează accesul la o profesie reglementată și exercitarea acesteia atunci când accesul la această profesie este condiționat, pe teritoriul său, de posesia unui titlu de calificare care să ateste o formare la nivel de învățământ superior sau universitar cu o durată de patru ani și de posesia unui titlu de calificare	Art. 9 (2)	Alineatul (2), ultimul paragraf al articolului 9 se abrogă.

	de nivelul descris la articolul 11 litera (c) de către solicitant.		
Art. 14 (1)	Articolul 13 nu aduce atingere dreptului statului membru gazdă de a impune solicitantului să urmeze un stagiu de adaptare de cel mult trei ani sau să susțină o probă de aptitudini în unul dintre următoarele cazuri:	Art. 11 (1)	Autoritatea română competentă poate cere solicitantuluisă urmeze un stagiu de adaptare care să nu depășească 3 ani sau să dea o probă de aptitudine, în următoarele cazuri:
Art. 14 (1) (a)	atunci când durata formării pe care o dovedește în temeiul articolului 13 alineatul (1) sau (2) este mai mică cu cel puțin un an decât cea necesară în statul membru gazdă;	Art. 11 (1) c)	Dacă durata formării profesionale a solicitantului este mai scurtă cu cel puțin un an decât cea cerută în România
Art. 14 (1) (b)	atunci când formarea pe care a urmat-o acoperă discipline semnificativ diferite de cele incluse de titlul de calificare necesar în statul membru gazdă;	Art. 11 (1) a)	dacă formarea solicitantului privește domenii teoretice sau practice substanțial diferite față de cele cerute în România pentru obținerea diplomei de învățământ superior, necesară pentru a practica respectiva profesie
Art. 14 (1) (c)	atunci când profesia reglementată în statul membru gazdă cuprinde una sau mai multe activități profesionale reglementate care nu există în profesia corespunzătoare în statul membru de origine al solicitantului, în sensul articolului 4 alineatul (2), și în cazul în care această diferență este caracterizată de o formare specială care este necesară în statul membru gazdă și care include discipline semnificativ diferite de cele la care se referă atestatul de competență sau de titlul de calificare pe care îl posedă solicitantul.	Art. 11 (1) b)	dacă profesia respectivă include în România exercitarea uneia sau mai multor activități profesionale care nu se regăsesc în cadrul aceleiași profesii în statul membru de origine sau de proveniență al solicitantului și dacă diferența corespunde unei formări specifice cerute în România și acoperă domenii care diferă substanțial de cele acoperite de diploma deținută de solicitant
Art. 14 (2)	În cazul în care face uz de posibilitatea prevăzută la alineatul (1), statul membru gazdă trebuie să lase solicitantului posibilitatea de a alege între stagiul de adaptare și proba de aptitudini.	Art. 11 (1)	Autoritatea română competentă poate cere solicitantului, <i>la alegerea acestuia</i> , să urmeze un stagiu de adaptare care să nu depășească 3 ani sau să dea o probă de aptitudine
Art. 14 (2)	Atunci când, pentru o anumită profesie, un stat membru consideră că este necesar să se deroge de la posibilitatea acordată solicitantului de a alege între stagiul de adaptare	Art. 11 (4)	Atunci când, pentru o anumită profesie, autoritățile române competente consideră că este necesar să se deroge de la posibilitatea acordată solicitantului de a alege între stagiul

	și proba de aptitudini în temeiul primului paragraf, un stat membru informează în prealabil celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta, furnizând o justificare adecvată pentru derogare.		de adaptare și proba de aptitudini în temeiul primului paragraf, România informează în prealabil celelalte state membre și Comisia Europeană cu privire la aceasta, furnizând o justificare adecvată pentru derogare.
Art. 14 (2)	În cazul în care, după ce a primit toate informațiile necesare, consideră că derogarea prevăzută la paragraful al doilea nu este adecvată sau că nu este conformă cu legislația comunitară, Comisia solicită statului membru în cauză, în termen de trei luni, să nu adopte măsura prevăzută. În lipsa unui răspuns din partea Comisiei în termenul menționat, derogarea poate fi aplicată		
Art. 14 (3)	Pentru profesiile a căror exercitare necesită o cunoaștere exactă a legislației naționale și în privința cărora un element esențial și constant al activității este furnizarea de consiliere și/sau asistență privind legislația națională, statul membru gazdă, prin derogare de la principiul enunțat la alineatul (2), conform căruia solicitantul are dreptul de a alege, poate impune fie un stagiul de adaptare, fie o probă de aptitudini.	Art. 11 (2)	Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul profesiilor care necesită, conform reglementărilor legislației române, o cunoaștere precisă a dreptului român și care au ca element esențial și constant furnizarea de informații și/sau de asistență privind dreptul român, autoritatea română competentă decide dacă solicitantul va urma un stagiul de adaptare sau va trece o probă de aptitudini. Lista profesiilor reglementate în România care necesită cunoașterea dreptului român este prevăzută în anexa nr. 4.
Art. 14 (3)	Această dispoziție se aplică și	Art. 11 (5)	Prin excepție de la prevederile alin. (1), <i>autoritatea română competentă decide</i> dacă solicitantul va urma un stagiul de adaptare sau va trece o probă de aptitudini.
Art. 14 (3)	în cazurile prevăzute la articolul 10 literele (b) și (c)	Art. 11 (5)	pentru situațiile prevăzute de art. 1 alin. (4) lit. a) și b)
Art. 14 (3)	la articolul 10 litera (d) în ceea ce privește medicii și medicii dentiști	Art. 11 (5)	pentru medicii și medicii dentiști aflați în situația prevăzută de art. 1 alin 4 lit c)
Art. 14 (3)	și la articolul 10 litera (f), în cazul în care migrantul dorește să fie recunoscut într-un alt stat membru în care activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali generaliști sau de asistenți specializați, titulari ai unui titlu de calificare specializată, care urmează o formare ce conduce la posesia titlurilor enumerate în	Art. 11 (5)	lit. e) în cazul în care migrantul dorește să obțină recunoașterea calificărilor în România unde activitățile profesionale în cauză sunt exercitate de asistenți medicali generaliști sau de asistenți specializați, titulari ai unui titlu de calificare specializată, care au urmat o formare conducând la posesia titlurilor de calificare recunoscute

	anexa V punctul 5.2.2		automat și
Art. 14 (3)	precum și la articolul 10 litera (g).	Art. 11 (5)	la art. 1 alin. (5)”
Art. 14 (3)	În cazurile menționate la articolul 10 litera (a), statul membru gazdă poate impune un stagiu de adaptare sau o probă de aptitudini, atunci când migrantul dorește să exercite, cu titlu independent sau în calitate de director de întreprindere, activități profesionale care presupun cunoașterea și aplicarea reglementărilor naționale specifice în vigoare, cu condiția ca autoritățile competente ale statului membru gazdă să impună propriilor resortisanți cunoașterea și aplicarea respectivelor reglementări pentru a exercita activitățile în cauză.		MMFES
Art. 14 (4)	În sensul aplicării alineatului (1) literele (b) și (c), prin „materii semnificativ diferite” se înțeleg materiile a căror cunoaștere este esențială pentru exercitarea profesiei și în cazul cărora formarea urmată de migrant prezintă diferențe importante, în ceea ce privește durata sau conținutul, în raport cu formarea necesară în statul membru gazdă.	Art. 11 (1 ¹)	Domeniile teoretice și practice substanțial diferite reprezintă domeniile a căror cunoaștere este esențială pentru exercitarea profesiei și în cazul cărora formarea dobândită de către solicitant prezintă diferențe importante în ceea ce privește durata și conținutul, în raport cu formarea cerută în România
Art. 14 (5)	Alineatul (1) se aplică respectându-se principiul proporționalității. În special, în cazul în care statul membru gazdă preconizează să îi impună solicitantului finalizarea unui stagiu de adaptare sau promovarea unei probe de aptitudini, trebuie să verifice în prealabil dacă cunoștințele dobândite de solicitant în decursul experienței sale profesionale într-un stat membru sau într-o țară terță sunt de natură să acopere, total sau parțial, diferența semnificativă menționată la alineatul (4).	Art.11 (3)	Dacă autoritatea română competentă are în vedere să ceară solicitantului să efectueze un stagiu de adaptare sau să treacă o probă de aptitudini, trebuie mai întâi să verifice, cu respectarea principiului proporționalității, dacă cunoștințele dobândite de către solicitant pe parcursul experienței sale profesionale într-un stat membru sau într-un stat terț acoperă, total sau parțial, diferența substanțială menționată la alin. (1)
Art.15 (1)	În sensul prezentului articol, prin „platforme comune” se înțelege un ansamblu de criterii de calificări profesionale	Art.5 ² (1)	Platformele comune reprezintă un ansamblu de criterii de calificări profesionale capabile să compenseze diferențele

	capabile să compenseze diferențele semnificative constatate între cerințele de formare ale diferitelor state membre pentru o anumită profesie. Aceste diferențe semnificative se identifică printr-o comparare a duratelor și conținutului formărilor în cel puțin două treimi dintre statele membre, inclusiv în toate statele membre care reglementează respectiva profesie. Diferențele de conținut al formării pot decurge din diferențe semnificative în ceea ce privește exercitarea activităților profesionale.		semnificative constatate între cerințele de formare ale diferitelor state membre pentru o anumită profesie. Aceste diferențe semnificative se identifică printr-o comparare a duratelor și conținutului formărilor în cel puțin două treimi dintre statele membre, incluzând toate statele membre care reglementează respectiva profesie. Diferențele de conținut al formării pot decurge din diferențe semnificative în ceea ce privește exercitarea activităților profesionale.
Art.15 (2)	Platformele comune definite la alineatul (1) pot fi prezentate Comisiei de către statele membre sau de către asociații sau organizații profesionale reprezentative la nivel național și european.	Art. 5 ² (2)	Platformele comune definite la alineatul (1) pot fi prezentate Comisiei Europene de către statele membre sau de către asociații sau organizații profesionale reprezentative la nivel național și european.
Art.15 (2)	În cazul în care, după consultarea statelor membre, estimează că un proiect de platformă comună facilitează recunoașterea reciprocă a calificărilor profesionale, Comisia poate prezenta un proiect de măsuri în vederea adoptării acestora în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2).		
Art.15 (3)	În cazul în care calificările profesionale ale solicitantului îndeplinesc criteriile stabilite în măsura adoptată în conformitate cu alineatul (2), statul membru gazdă renunță la aplicarea unor măsuri de compensare în temeiul articolului 14.	Art. 11 ¹	Prevederile art. 11 alin. (1) nu se aplică în cazul adoptării unei platforme comune definite conform art. 5 ² .
Art.15 (4)	Alineatele (1)-(3) nu aduc atingere competenței statelor membre de a stabili calificările profesionale necesare pentru exercitarea profesiilor pe teritoriul lor, precum și conținutul și organizarea sistemelor lor de educație și de formare profesională.	Art. 5 ² (3)	Alineatele 1 și 2 nu aduc atingere competenței autorităților române de a stabili calificările profesionale necesare pentru exercitarea profesiilor pe teritoriul lor, precum și conținutul și organizarea sistemelor de educație și formare profesională

Art.15 (5)	În cazul în care consideră că criteriile stabilite într-o măsură adoptată în conformitate cu alineatul (2) nu mai oferă garanțiile adecvate în ceea ce privește calificările profesionale, un stat membru informează în acest sens Comisia care, după caz, prezintă un proiect de măsuri în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2).	Art. 5 ² (4)	În cazul în care consideră criteriile stabilite într-o măsură adoptată în conformitate cu alineatul (2) ca neputând oferi garanțiile adecvate în ceea ce privește calificările profesionale, România informează în acest sens Comisia Europeană care, după caz, prezintă un proiect de măsuri conform procedurii stabilite la nivel comunitar.
Art.15 (6)	Până la 20 octombrie 2010, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentului articol și, după caz, propuneri adecvate în vederea modificării acestuia.		
	CAPITOLUL II Recunoașterea experienței profesionale		MMFES
	CAPITOLUL III Recunoaștere pe baza coordonării condițiilor minime de formare		MSP și H.G. 1477/2003
	CAPITOLUL IV Dispoziții comune privind stabilirea		CAPITOLUL IV Dispoziții și proceduri comune
Art.50 (1)	Atunci când hotărâsc asupra unei cereri de obținere a autorizației de exercitare a profesiei reglementate în cauză în aplicarea prezentului titlu, autoritățile competente ale statului membru gazdă pot solicita documentele și certificatele enumerate în anexa VII.	Art. 34 (2)	Lista actelor necesare care pot fi solicitate în vederea obținerii autorizației de exercitare a unei profesii reglementate este prevăzută în Anexa nr. 7.
Art.50 (1)	În momentul prezentării lor, documentele prevăzute în anexa VII punctul 1 literele (d), (e) și (f) nu pot fi mai vechi de trei luni.	Anexa nr. 7	Documentele prevăzute la lit. d), e) și f) au o valabilitate de 3 luni de la data emiterii lor.
Art.50 (1)	Statele membre, organismele și alte persoane juridice asigură confidențialitatea informațiilor transmise.	Art. 37 (5)	Autoritățile competente din România și din celelalte state membre, organismele și alte persoane juridice asigură confidențialitatea informațiilor transmise.
Art.50	În cazul unor îndoieli justificate, statul membru gazdă	Art. 35 (2)	În cazul în care există dubii asupra acestor documente,

(2)	poate solicita autorităților competente ale unui stat membru o confirmare a autenticității certificatelor și a titlurilor de calificare eliberate în acest alt stat membru, precum și, după caz, confirmarea faptului că beneficiarul îndeplinește, în ceea ce privește profesiile prevăzute la capitolul III din prezentul titlu, condițiile minime de formare prevăzute la articolele 24, 25, 28, 31, 34, 35, 38, 40, 44 și 46.		autoritatea română competentă poate cere autorității competente din statul membru respectiv confirmarea autenticității acestor documente.
Art.50 (3)	În cazul unor îndoieli justificate, atunci când o autoritate competentă a unui stat membru a eliberat un titlu de calificare, astfel cum a fost definit la articolul 3 alineatul (1) litera (c), care include o formare urmată în totalitate sau parțial într-o instituție legal stabilită pe teritoriul unui alt stat membru, statul membru gazdă are dreptul să verifice pe lângă organismul competent al statului membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare:	Art. 35 (1)	Verificarea diplomelor în sensul art. 8, a diplomelor în sensul art. 14, a certificatelor, a atestatelor de competență și a altor titluri de calificare, acordate cetățenilor statelor membre și care corespund titlurilor care dau acces în România la exercitarea profesiilor reglementate, în sensul prezentei legi, se face de către autoritatea română competentă
Art.50 (3) (a)	în cazul în care formarea asigurată de instituția în cauză a fost certificată în mod oficial de instituția de învățământ situată în statul membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare;		
Art.50 (3) (b)	în cazul în care titlul de calificare eliberat este același cu cel care ar fi fost eliberat în cazul în care ciclul de formare ar fi fost același în statul membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare și		
Art.50 (3) (c)	în cazul în care titlul de calificare eliberat conferă aceleași drepturi de acces la profesie pe teritoriul statului membru de origine în care a fost eliberat titlul de calificare.		
Art.50 (4)	Atunci când un stat membru gazdă solicită resortisanților săi depunerea unui jurământ sau a unei declarații solemne	Art. 32	În cazul în care, în România, accesul la o profesie reglementată sau exercitarea acesteia este condiționată de

	pentru a avea acces la o profesie reglementată și în cazul în care formularea respectivului jurământ sau a respectivei declarații nu poate fi utilizată de resortisanții celorlalte state membre, statul membru se asigură că persoana în cauză poate utiliza o formulare echivalentă corespunzătoare.		depunerea unui jurământ sau a unei declarații solemne, a cărei formulă nu poate fi utilizată de un cetățean dintr-un stat membru, autoritatea română competentă dispune măsurile necesare pentru ca solicitantul să depună un astfel de jurământ sau declarație într-o formă adecvată și echivalentă
Art.51 (1)	Autoritatea competentă a statului membru gazdă confirmă primirea dosarului solicitantului în termen de o lună de la data primirii sale și îl informează, după caz, cu privire la lipsa oricărui document	Art. 34 (2)	Pentru a accede la o profesie reglementată sau pentru a o exercita în România, solicitantul trebuie să depună o cerere în acest sens la autoritatea română competentă, care confirmă primirea dosarului solicitantului în termen de o lună de la data primirii sale și îl informează, după caz, cu privire la lipsa oricărui document.
Art.51 (2)	Procedura de examinare a unei cereri de obținere a autorizației de a exercita o profesie reglementată trebuie finalizată în cel mai scurt timp și trebuie să conducă la o decizie justificată în mod corespunzător a autorității competente a statului membru gazdă, în oricare dintre cazuri, în termen de trei luni de la data prezentării dosarului complet al persoanei în cauză. Cu toate acestea, acest termen se poate prelungi cu o lună în cazurile reglementate la capitolele I și II din prezentul titlu.	Art. 34 (3)	Procedura de examinare a cererii de către autoritatea română competentă trebuie finalizată într-un termen cât mai scurt printr-o decizie motivată. Termenul nu poate fi mai mare de 3 luni de la data prezentării dosarului complet de către persoana interesată, putând fi prelungit cu o lună în cazul aplicării regimului general de recunoaștere a titlurilor de calificare și al recunoașterii experienței profesionale, putând fi prelungit cu o lună în cazul aplicării regimului general de recunoaștere a titlurilor de calificare și al recunoașterii experienței profesionale.
Art.51 (3)	Decizia sau neluarea unei decizii în termenul menționat anterior face obiectul unei acțiuni în justiție în temeiul legislației naționale.	Art. 34 (4)	Procedura de examinare a cererii se finalizează prin emiterea unei decizii motivate de către autoritatea română competentă, în termenul prevăzut la alin. (3). Această decizie se comunică solicitantului în termen de 15 zile de la emitere și produce efecte de la data comunicării. Decizia sau absența ei poate fi atacată în fața instanțelor române.
		Art. 34	Sub sancțiunea nulității, decizia trebuie să cuprindă

		(5)	termenul și instanța jurisdicțională unde aceasta poate fi contestată.
Art.52 (1)	Atunci când, într-un stat membru gazdă, utilizarea unui titlu profesional privind una dintre activitățile profesiei în cauză este reglementată, resortisanții celorlalte state membre care sunt autorizați să exercite o profesie reglementată în temeiul titlului III utilizează titlul profesional din statul membru gazdă care, în respectivul stat, corespunde acestei profesii, și utilizează, de asemenea, eventualele sale abrevieri.	Art. 33 (1) a)	Dacă solicitantul îndeplinește condițiile de acces la o profesie reglementată sau de exercitare a acesteia în România, autoritatea română competentă acordă: dreptul de a utiliza titlul profesional acordat în România care corespunde acestei profesii, precum și abrevierea acestuia în limba română
Art.52 (2)	Atunci când o profesie este reglementată în statul membru gazdă de către o asociație sau organizație în sensul articolului 3 alineatul (2), resortisanții statelor membre sunt autorizați să utilizeze titlul profesional acordat de respectiva organizație sau asociație, sau abrevierea acestuia, numai în cazul în care prezintă o dovadă că sunt membri ai respectivei organizații sau asociații.	Art. 33 (2)	În cazul în care profesia este reglementată în România de către o organizație profesională care acordă membrilor săi un titlu profesional, solicitantul, cetățean al unui stat membru, nu poate folosi acest titlu decât dacă probează apartenența la respectiva organizație
Art.52 (2)	Atunci când condiționează obținerea calității de membru de anumite calificări, asociația sau organizația poate face acest lucru numai în condițiile prevăzute de prezenta directivă în ceea ce privește resortisanții altor state membre care posedă calificări profesionale.		
	TITLUL IV NORME PRIVIND EXERCITAREA PROFESIEI		
Art.53	Persoanele care beneficiază de recunoașterea calificărilor profesionale trebuie să aibă cunoștințele lingvistice necesare exercitării profesiei în statul membru gazdă	Art. 30 ¹ (1) Art. 30 ¹	Persoanele care beneficiază de recunoașterea calificărilor profesionale trebuie să aibă cunoștințele de limba română în măsura în care sunt necesare exercitării profesiei respective. Evaluarea cunoștințelor lingvistice nu face parte din procedura de recunoaștere. Verificarea cunoștințelor lingvistice trebuie să respecte

		(2)	principiul proporționalității și să ia în considerare situația individuală a solicitantului. În acest scop, se acceptă orice certificat lingvistic și orice alt mijloc de probă concludent.
Art. 54	Fără a aduce atingere articolelor 7 și 52, statul membru gazdă se asigură de recunoașterea dreptului persoanelor interesate de a-și utiliza titlul de calificare care li s-au conferit în statul membru de origine și, eventual, abrevierea acestora, în limba respectivului stat. Statul membru gazdă poate prevedea ca titlul să fie urmat de denumirea și adresa instituției sau comisiei care l-a eliberat. Atunci când titlul de calificare din statul membru de origine poate fi confundat în statul membru gazdă cu un titlu care necesită, în respectivul stat membru gazdă, o formare suplimentară care nu a fost urmată de beneficiar, respectivul stat membru gazdă poate solicita ca acesta să utilizeze titlul de calificare din statul membru de origine într-o formă adecvată, indicată de statul membru gazdă.	Art. 33 (1) b) Art. 33 (1) b)	dreptul de a folosi titlul conferit de documentul care atestă formarea solicitantului în statul membru de origine sau de proveniență, precum și abrevierea acestuia în limba aceluia stat. În acest titlu vor trebui să figureze cel puțin numele și locul instituției sau autorității care l-a conferit.
Art. 55	Fără a aduce atingere articolului 5 alineatul (1) și articolului 6 primul paragraf litera (b), statele membre care solicită persoanelor care și-au obținut calificările profesionale pe teritoriul lor efectuarea unui stagiul pregătitor și/sau a unei perioade de experiență profesională pentru a fi aprobate de o casă de asigurări de sănătate exceptează de la această obligație titularii de calificări profesionale de medic și de medic dentist obținute într-un alt stat membru.		MSP
Art. 56 (1)	Autoritățile competente ale statului membru gazdă și ale statului membru de origine colaborează îndeaproape și își acordă asistență reciprocă pentru a facilita punerea în aplicare a prezentei directive.	Art. 37 (2)	Autoritățile române prevăzute în Anexa nr. 3 fac parte din Sistemul Informatic pentru Piață Internă (IMI) și aduc la îndeplinire obligațiile prevăzute în acest sens. Sistemul Informatic pentru Piață Internă reprezintă mecanismul de

	Ele asigură confidențialitatea informațiilor pe care le schimbă.		cooperare administrativă creat, la nivel european, în domeniul Pieței Interne, aplicabil în cadrul procedurii de recunoaștere a calificărilor profesionale.
Art. 56 (2)	Autoritățile competente ale statului membru gazdă și ale statului membru de origine fac schimb de informații privind sancțiunile disciplinare sau penale care au fost acordate sau privind alte fapte specifice grave care pot avea consecințe asupra exercitării activităților în temeiul prezentei directive, cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal prevăzută de Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ² și de Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) ³ .	Art. 37 (3)	Autoritățile competente din România și din statele membre fac schimb de informații privind sancțiunile disciplinare sau penale care au fost acordate sau privind alte fapte specifice grave care pot avea consecințe asupra exercitării activităților specifice, cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal și cu respectarea obligației de confidențialitate.
Art. 56 (2)	Statul membru de origine examinează veridicitatea faptelor, iar autoritățile sale decid cu privire la natura și amploarea investigațiilor pe care trebuie să le realizeze și comunică statului membru gazdă concluziile rezultate din informațiile transmise.	Art. 37 (4)	Autoritățile competente române, atunci când România este stat membru de origine, examinează veridicitatea faptelor și decid cu privire la natura și amploarea investigațiilor pe care trebuie să le realizeze și comunică statului membru gazdă concluziile rezultate din informațiile transmise.
Art. 56 (3)	Fiecare stat membru desemnează, până la 20 octombrie 2007, autoritățile și organismele competente autorizate să elibereze sau să primească titlurile de calificare și alte documente sau informații, precum și pe cele autorizate să primească cererile și să ia deciziile prevăzute în prezenta directivă și informează de îndată celelalte state membre și		Anexa nr. 3 Lista autorităților române competente

² JO L 281, 23.11.1995, p. 31. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1882/2003.

³ JO L 201, 31.7.2002, p. 37.

	Comisia cu privire la aceasta.		
Art. 56 (4)	Fiecare stat membru desemnează un coordonator al activităților autorităților menționate la alineatul (1) și informează celelalte state membre și Comisia cu privire la aceasta.	Art. 37 (1)	informând în acest sens Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului, desemnat coordonator național
Art. 56 (4)	Coordonatorii au următoarele sarcini:		
Art. 56 (4) (a)	să promoveze o aplicare uniformă a prezentei directive;	Art. 37 (1)	Autoritățile române competente prevăzute în anexa nr. 3 vor lua măsurile necesare pentru aplicarea prezentei legi, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia,
Art. 56 (4) (b)	să colecteze toate informațiile utile punerii în aplicare a prezentei directive, în special cele privind condițiile de acces la profesiile reglementate în statele membre.		
Art. 56 (4)	Pentru îndeplinirea sarcinii prevăzute la litera (b), coordonatorii pot apela la punctele de contact menționate la articolul 57.		
Art. 57	Fiecare stat membru desemnează, până la 20 octombrie 2007, un punct de contact care are următoarele sarcini:	Art.37 ¹ (1)	Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor este <i>punct de contact</i> ...
Art. 57 (a)	să furnizeze cetățenilor și punctelor de contact din celelalte state membre orice informație utilă pentru recunoașterea calificărilor profesionale prevăzută de prezenta directivă, în special informații privind legislația națională care reglementează profesiile și exercitarea acestora, inclusiv legislația socială, precum și, după caz, normele de deontologie;	Art.37 ¹ (1)	pentru furnizarea de informații privind recunoașterea calificărilor profesionale și
Art. 57 (b)	să asiste cetățenii în realizarea drepturilor conferite în temeiul prezentei directive, după caz, în cooperare cu celelalte puncte de contact și	Art. 37 ¹ (1) Art.37 ¹	pentru sprijinirea cetățenilor în realizarea drepturilor conferite de legislația românească în domeniu. Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a

	autoritățile competente ale statului membru gazdă	(2)	Diplomelor colaborează cu celelalte puncte de contact și autorități competente din statele membre
Art. 57	La cererea Comisiei, punctele de contact o informează cu privire la rezultatele cazurilor tratate în temeiul literei (b), în termen de două luni de la data sesizării lor.		
Art. 58	(1) Comisia este asistată de un comitet pentru recunoașterea calificărilor profesionale, denumit în continuare „comitet”, format din reprezentanții statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei. (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din decizia menționată. Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la două luni. (3) Comitetul își stabilește regulamentul de procedură.		Memorandumul Guvernului României din 07.08.2007
Art. 59	Comisia consultă experți din grupurile profesionale în cauză în mod corespunzător, în special în cadrul lucrărilor comitetului prevăzut la articolul 58 și prezintă comitetului menționat un raport motivat.		
Art. 60	(1) De la 20 octombrie 2007, statele membre prezintă Comisiei, la fiecare doi ani, un raport privind punerea în aplicare a sistemului introdus. În afară de observații generale, acest raport cuprinde un rezumat statistic al deciziilor luate, precum și o descriere a principalelor probleme care decurg din punerea în aplicare a prezentei directive. (2) De la 20 octombrie 2007, Comisia elaborează, la fiecare cinci ani, un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive.		

Art. 61	În cazul în care, pentru aplicarea unei dispoziții a prezentei directive, un stat membru întâmpină dificultăți majore în anumite domenii, Comisia examinează respectivele dificultăți în colaborare cu statul membru în cauză. După caz, Comisia decide, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 58 alineatul (2), să permită statului membru respectiv să deroge de la aplicarea dispoziției în cauză, pentru o perioadă limitată.		
Art. 62	Directivele 77/452/CEE, 77/453/CEE, 78/686/CEE, 78/687/CEE, 78/1026/CEE, 78/1027/CEE, 80/154/CEE, 80/155/CEE, 85/384/CEE, 85/432/CEE, 85/433/CEE, 89/48/CEE, 92/51/CEE, 93/16/CEE și 1999/42/CE se abrogă cu efect de la 20 octombrie 2007. Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă, iar actele adoptate în temeiul respectivelor directive nu sunt afectate de abrogarea lor.		
Art.63	Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 20 octombrie 2007. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.	Art. 39 ¹	Prezenta ordonanță de urgență a Guvernului transpune dispozițiile art. 1-15 și ale art. 50-59 din Directiva Consiliului 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale conform sistemului general european de recunoaștere, în condițiile exercitării libertății de stabilire și a libertății de prestare a serviciilor, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 255/30.09.2005
	<i>ANEXA I</i> Lista asociațiilor sau organizațiilor profesionale care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 3 alineatul (2)		
	<i>ANEXA II</i> Lista formărilor care au o structură specială prevăzute		Anexa nr. 5 (H.G. nr.1921/2004)

	la articolul 11 alineatul (6) litera (c) punctul (ii)		
	<i>ANEXA III</i> Lista formărilor reglementate, prevăzute la articolul 13 alineatul (2) paragraful al treilea		Anexa nr. 6
	<i>ANEXA IV</i> Activități pe categorii de experiență profesională prevăzute la articolele 17, 18 și 19		MMFES si Anexa nr. 1
	<i>ANEXA V</i> Recunoașterea pe baza coordonării condițiilor minime de formare		H.G. nr.1477/2003 MSP
	<i>ANEXA VI</i> Drepturi dobândite, aplicabile profesiilor recunoscute pe baza coordonării condițiilor minime de formare profesională		H.G nr. 267/2006
	<i>ANEXA VII</i> Documente și certificate necesare în conformitate cu articolul 50 alineatul (1)		Anexa. Nr. 7